

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

27. září 2012 *

„Státní podpory — Odvětví ovoce a zeleniny — ‚Roční hospodářské plány‘ na podporu trhu s ovocem a zeleninou ve Francii — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem — Pojem státní podpory — Státní prostředky — Spolufinancování veřejnou institucí a z dobrovolných příspěvků organizací producentů — Argumenty nevznesené ve správním řízení — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-139/09,

Francouzská republika, původně zastoupená E. Belliard, G. de Berguesem a A.-L. During, poté E. Belliard, G. de Berguesem a J. Gstalterem, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Stromskym, jako zmocněncem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 203 final ze dne 28. ledna 2009 týkajícího se „ročních hospodářských plánů“ v odvětví ovoce a zeleniny prováděných Francouzskou republikou,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, N. Wahl a S. Soldevila Frago (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. dubna 2012,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Právní rámec

Unijní právo

- 1 Článek 87 odst. 1 ES stanoví:

„Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.“

Relevantní vnitrostátní právní předpisy

Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Národní mezioborový úřad pro ovoce, zeleninu a zahradnictví)

- 2 Článek L.621-1 francouzského zemědělského zákoníku ve znění platném ke dni 1. ledna 2002 (dále jen „zemědělský zákoník“) stanoví, že „[z]a účelem dosažení cílů vymezených Smlouvou o založení Evropského společenství a ve snaze přispět k zaručení a zlepšování příjmů, snižování nerovnosti, uplatnění optimálního množství výrobních činitelů a stabilizace trhů v zájmu producentů, zpracovatelů, obchodníků, prodejců i spotřebitelů může Conseil d'État svým nařízením vytvořit intervenční agentury pro jednotlivé produkty nebo skupiny produktů v odvětví zemědělství a potravinářství“.
- 3 Článek L.621-2 zemědělského zákoníku upřesňuje:

„Tyto agentury jsou veřejnými institucemi průmyslové a obchodní povahy pracující pod dohledem státu a vykonávající svou pravomoc v celém odvětví zemědělství a potravinářství co se týče produktů, pro něž jsou příslušné. Mohou jim být svěřeny úkoly správní povahy spojené s výkonem jejich pravomocí. Zaměstnanci těchto agentur se řídí obecným veřejnoprávním služebním řádem určeným nařízením.“

Zemědělské ekonomické výbory

– Úkoly a schválení činnosti

- 4 Článek L.551-1 zemědělského zákoníku stanoví, že „[v] určitém regionu mohou být zemědělské družstevní společnosti a jejich sdružení, zemědělská družstva, zemědělská sdružení jiná než obecná sdružení, která se řídí ustanoveními části IV zákoníku práce, sdružení zemědělských producentů, která se řídí zákonem ze dne 1. července 1901, je-li jejich cílem trvalé zhodnocování jejich výrobků, posilování obchodní organizace producentů a organizování a zachování výroby v určité oblasti, uznány správními orgány jakožto organizace producentů“.

5 Článek L.552-1 zemědělského zákoníku stanoví:

„Za účelem harmonizace výrobních odvětví, prodeje, cen a uplatňování společných pravidel uvádění na trh se uznané organizace, jejichž výčet je podán v předchozím odstavci, a obecná nebo specializovaná zemědělská sdružení mohou v určitém regionu a v témže odvětví zemědělských produktů vymezeném v čl. čl. L.551-1 bodu 2 sdružit k vytvoření zemědělského ekonomického výboru.

Zemědělské ekonomické výbory musí být buďto zemědělskými sdruženími upravenými v části IV zákoníku práce, anebo sdruženími, která se řídí zákonem ze dne 1. července 1901 [...]

Zemědělské ekonomické výbory vydávají pro své členy společná pravidla.

Zemědělské ekonomické výbory přispívají k provádění národních a ekonomických politik i ekonomických politik Společenství a mohou být konzultovány ohledně orientace politik v jejich odvětví.“

6 Článek L.552-2 zemědělského zákoníku upřesňuje:

„Zvláštní priority a výhody, jichž mohou využívat uznaná uskupení producentů, mohou být přiznány zemědělským ekonomickým výborům, jakmile jsou schváleny správním orgánem.

Schválení je vydáváno, pozastaveno nebo odňato po vydání stanoviska Conseil supérieur d'orientation de l'économie agricole et alimentaire (Vrchní rada pro otázky rozvoje zemědělské a potravinářské ekonomiky) podle ustanovení článku 14 I pozměněného zákona ze dne 8. srpna 1962 o doplnění zákona o zemědělském rozvoji.“

7 V článku L.554-1 prvním pododstavci zemědělského zákoníku se uvádí, že „[z]emědělské ekonomické výbory, jež mají dostatek zkušeností v určitých oborech, mohou požádat příslušný správní orgán, aby pravidla přijatá jejich členy stanovená v čl. 15b odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1035/72 ze dne 18. května 1972 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou byla povinná pro producenty usazené v jedné či několika ekonomických oblastech jejich regionu“.

8 Článek R*552-1 zemědělského zákoníku upřesňuje, že „[ž]ádost podaná zemědělským ekonomickým výborem pro určitý region nebo určité odvětví produktů je prostřednictvím prefekta departmentu, v němž se nachází sídlo výboru, doručena ministru zemědělství“, a článek R*552-2 stanoví, že k této žádosti musí být přiloženy určité dokumenty, mimo jiné „stanovy výboru“, jež musí obsahovat ustanovení určující, že „[p]ravidla vydaná výborem jsou použitelná teprve po schválení ministrem zemědělství“, „[p]rohlášení upřesňující povahu a formy podpory, jež může být případně přiznána členům výboru“, a „[z]nění pravidel vydaných výborem v souladu s ustanoveními článku L.552-1“. Konečně článek R.552-4 zemědělského zákoníku upřesňuje, že „[p]o vydání stanoviska Conseil supérieur d'orientation et de coordination de l'économie agricole et alimentaire rozhodne ministr zemědělství podle článku L.552-2 o žádosti o schválení“.

– Fungování

9 Podle článku R.552-10 prvního pododstavce zemědělského zákoníku, „[s]chválený zemědělský ekonomický výbor nemůže vydat nová pravidla nebo změnit již schválená pravidla bez výslovného souhlasu ministra zemědělství po vydání stanoviska Conseil supérieur d'orientation et de coordination de l'économie agricole et alimentaire“.

10 Článek R.552-11 zemědělského zákoníku ostatně stanoví, že „[m]inistr zemědělství jmenuje zástupce do každého schváleného zemědělského ekonomického výboru“ a že tento „zástupce, který u výboru vykonává úlohu technického poradce, se zúčastňuje schůzí správní rady a valné hromady, nebo se na

nich nechává za podmínek stanovených ministrem zemědělství zastupovat“, že „může na místě nahlížet do všech dokumentů týkajících se činnosti výboru či jeho součástí, nebo si je nechat zasílat“ a že „je pravidelně informován o všech rozhodnutích přijatých správní radou nebo rozhodnutích valné hromady“.

- 11 Konečně článek R.552-14 zemědělského zákoníku stanoví:

„Ministr zemědělství může kdykoli poté, co obdržel stanovisko výboru a seznámil se s názorem Conseil supérieur d'orientation et de coordination de l'économie agricole et alimentaire, odejmout schválení dříve schválených platných pravidel. Stanoví datum nabytí účinnosti tohoto odnětí schválení. Pokud se výbor přesto rozhodne ponechat tato pravidla v platnosti, ztratí status schváleného výboru [...]“

– Zápisné a příspěvky

- 12 Podle článku L.553-1 zemědělského zákoníku „[o]rganizace] uznané nebo schválené za podmínek stanovených články L.551-1 a L.552-2 mohou být nařízením vydaným po předložení stanoviska Conseil d'État zmocněny vybírat zápisné a členské příspěvky určené na základě hodnoty produktů, obdělávaných výměr nebo kombinace obou těchto prvků“.
- 13 Článek R*553-2 zemědělského zákoníku stanoví ohledně uznaných uskupení producentů, že „jsou oprávněna vybírat od všech svých členů zápisné, jehož výše je pro každého producenta určena jednotně, jakož i členské příspěvky určené na základě hodnoty produktů uvedených na trh, na jejímž základě byla uznána“ a že „výše zápisného a členských příspěvků nesmí převýšit maximum určené rozhodnutím ministra zemědělství poté, co obdrží stanovisko Conseil supérieur d'orientation et de coordination de l'économie agricole et alimentaire“.
- 14 Článek R*553-5 zemědělského zákoníku týkající se zápisného a členských příspěvků uznaných uskupení producentů stanoví, že „výše zápisného a členských příspěvků, jakož i způsob jejich uhrazování stanoví řádná valná hromada“.
- 15 Článek R*553-6 zemědělského zákoníku obdobně upřesňuje, že „schválené ekonomické výbory smějí od každého ze svých členů vybírat zápisné a jako členské příspěvky od svých členů, kteří mají povahu uznaných zemědělských uskupení, určitý podíl členských příspěvků vybraných těmito uskupeními“ a že „ministr zemědělství může poté, co obdržel stanovisko Conseil supérieur d'orientation et de coordination de l'économie agricole et alimentaire, stanovit maximální výši členských příspěvků vybíraných konkrétním výborem“.
- 16 V čl. R*553-7 prvním pododstavci zemědělského zákoníku se uvádí, že „[b]ylo-li schválenému zemědělskému ekonomickému výboru na základě článku L.552-2 umožněno rozšíření jednoho či více pravidel stanovených pro producenty a sdružení nacházející se v jeho skupině, na veškeré producenty v jeho oblasti, producenti, pro něž se dané pravidlo stalo v důsledku tohoto rozšíření povinným, musí uhrazovat výboru, za podmínek stanovených nařízením ministra zemědělství, zcela nebo zčásti, členské příspěvky stanovené na základě článku R.553-2“.

– Audit prováděný správním orgánem

- 17 Článek R*553-10 zemědělského zákoníku stanoví:

„Audit schválených ekonomických výborů a uznaných uskupení producentů prováděný ministrem zemědělství se týká zejména

— účetnictví a správnosti činnosti těchto orgánů;

- použití obdržené podpory, zejména pak podpory poskytnuté státem, veřejnými orgány, veřejnými institucemi a poloveřejnými společnostmi;
 - uplatňování pravidel stanovených podle článků L.551-1 a L.552-1 uznaných uskupeními producentů, zemědělskými ekonomickými výbory, jakož i organizacemi a výrobci, jimiž jsou tvořeny, jakož i uplatňování platných zákonů a nařízení, zejména zákonů a nařízení vydaných za účelem potlačování podvodů a harmonizace“.
- 18 Za tímto účelem článek R*553-13 zemědělského zákoníku stanoví, že „[ú]ředníci ministerstva zemědělství pověřeni za tímto účelem ministrem zemědělství mají přístup [ke] službám uznaných uskupení producentů a zemědělských ekonomických výborů“ a že „mohou nahlížet do všech dokumentů, dopisů i účetních a administrativních dokladů“. Stejně tak podle ustanovení článku R* 553-14 „[ú]ředníci a jiní zaměstnanci ministerstva zemědělství, zejména pracovníci služby předcházení podvodům a kontroly kvality se spolu se zaměstnanci dotčených orgánů účastní kontroly, jak tyto orgány uplatňují platná pravidla stanovená zmiňovanými uskupeními a zemědělskými ekonomickými výbory“.
- 19 Konečně článek R*553-16 zemědělského zákoníku upřesňuje, že „[p]ovinná kontrola uplatňování [článku] R.553-7 co se týče zápisného a členských příspěvků se provádí za podmínek stanovených článkem R.553-14“.

Skutkový základ sporu

- 20 Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor), veřejná průmyslová a obchodní instituce vykonávající činnost pod dohledem francouzského státu, má mimo jiné za úkol posilovat efektivitu ekonomické činnosti v odvětví ovoce a zeleniny.
- 21 Zemědělské ekonomické výbory sdružují na regionální úrovni organizace zemědělských producentů, vystupující do roku 1999 pod názvem „uznaná uskupení zemědělských producentů“, v konkrétním odvětví a mají za úkol vydávat společná pravidla pro své členy za účelem harmonizace produkce, marketingu, cenové politiky a uvádění produktů na trh.
- 22 Na základě stížnosti zaslala Komise Evropských společenství dne 31. července 2002 Francouzské republice žádost o informace týkající se neoznámených podpor v odvětví ovoce a zeleniny vyplacených v rámci ročních hospodářských plánů organizací zemědělských producentů provozním fondem spravovaným zemědělskými ekonomickými výbory a financovaným Oniflhorem a příspěvky organizací producentů (dále jen „oborové příspěvky“). Cílem těchto ročních hospodářských plánů bylo snížit účinky dočasných přebytků v nabídce ovoce a zeleniny, regulovat tržní ceny sladěným kolektivním přístupem a financovat strukturální opatření mající za cíl umožnit přizpůsobení určitého odvětví podmínkám trhu.
- 23 Dne 21. října 2002 se konala schůzka Komise s francouzskými orgány, po níž tyto orgány podaly dne 26. prosince 2002 informace potvrzující, že tyto podpory byly poskytovány od roku 1992 až do roku 2002. Komise si dne 16. dubna 2003 vyžádala úplný seznam zmíněných podpor. Francouzské orgány odpověděly na tento požadavek dne 22. července 2003.
- 24 Dopisem ze dne 20. července 2005 Komise informovala Francouzskou republiku o svém rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“).
- 25 Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 22. září 2005 (Úř. věst. C 233, s. 21). Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k dotčeným opatřením uskutečňovaným v rámci ročních hospodářských plánů (dále jen „sporná opatření“).

- 26 Komise obdržela připomínky francouzských orgánů dopisem ze dne 4. října 2005.
- 27 Dále obdržela dopis Fédération de l'organisation économique fruits et légumes (Federace ekonomické organizace ovoce a zeleniny – Fedecom) ze dne 20. října 2005, zúčastněnou třetí stranou, v němž se popisovalo zejména složení, způsoby financování, jakož i úloha schválených zemědělských ekonomických výborů při přidělování dotčených podpor, který byl dne 1. prosince 2005 zaslán francouzským orgánům. Francouzské orgány tyto informace v dopise ze dne 28. prosince 2005, jímž ostatně autorizovaly předání svých dopisů ze dne 26. prosince 2002 a 22. července 2003 Fedecomu, nezpochybnilly a provedly opravu týkající se výše podpor vyplacených v roce 2002.
- 28 Po ukončení tohoto formálního vyšetřovacího řízení přijala Komise rozhodnutí C(2009) 203 final ze dne 28. ledna 2009 týkající se „ročních hospodářských plánů“ v odvětví ovoce a zeleniny prováděných Francií (Úř. věst. L 127, s. 11, dále jen la „napadené rozhodnutí“).
- 29 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že podpory přidělené v rámci ročních hospodářských plánů a vyplacené organizacím zemědělských producentů představovaly státní podpory a byly protiprávní a neslučitelné se společným trhem. Nařídila tudíž, aby Francouzská republika vyžádala od příjemců jejich navrácení a zaplacení příslušných úroků.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 30 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. dubna 2009 podala Francouzská republika projednávanou žalobu.
- 31 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (šestý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení.
- 32 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 23. dubna 2012.
- 33 Francouzská republika navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká části sporných opatření financované oborovými příspěvky;
 - podpůrně napadené rozhodnutí zrušil v plném rozsahu;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 34 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl návrh Francouzské republiky;
 - uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 35 Francouzská republika se na podporu své žaloby dovolává dvou důvodů pro zrušení vycházejících jednak z porušení povinnosti odůvodnění, jednak z nesprávného právního posouzení, jelikož Komise označila za státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES opatření financovaná dobrovolnými příspěvky dotyčného odvětví.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti odůvodnění

- 36 Francouzská republika tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozsahu, v němž se týká sporných opatření financovaných oborovými příspěvky, stíženo nedostatkem odůvodnění, jelikož Komise, pokud se stejně jako v projednávané věci odchýlí od ustálené rozhodovací praxe, je povinna výslovně rozvést své argumenty. Komise zejména neodůvodnila rozšíření kvalifikace státní podpory na opatření financovaná dobrovolnými členskými příspěvky.
- 37 Podle ustálené judikatury závisí rozsah povinnosti odůvodnění na povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby na jedné straně unijní soud mohl vykonávat přezkum legality, a na druhé straně se dotčené osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly chránit svá práva a ověřit, zda je rozhodnutí opodstatněno. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval et Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63, a rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2011, Sniace v. Komise, T-238/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 37).
- 38 Komise především není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany. Stačí, aby popsala skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci struktury rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, Sb. rozh. s. I-4777, bod 96, a rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2010, Freistaat Sachsen a další v. Komise, T-102/07 a T-120/07, Sb. rozh. s. II-585, bod 180).
- 39 Kromě toho z judikatury vyplývá, že ačkoli lze rozhodnutí Komise navazující na ustálenou rozhodovací praxi odůvodnit souhrnně, zejména odkazem na danou praxi, pokud jde o rozhodnutí jdoucí významně nad rámec dřívějších rozhodnutí, přísluší Komisi výslovně rozvinout své úvahy (rozsudky ze dne 26. listopadu 1975, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a další v. Komise, 73/74, Recueil, s. 1491, bod 31, ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Département du Loiret, C-295/07 P, Sb. rozh. s. I-9363, bod 44 a ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, Sb. rozh. s. I-8947, bod 155).
- 40 Důvod vycházející z nedostatku odůvodnění je třeba zkoumat ve světle těchto zásad.
- 41 V projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise měla vůbec poprvé zkoumat otázku, zda opatření financovaná zároveň ze státních příspěvků i dobrovolných příspěvků profesních subjektů určitého odvětví mohou představovat státní podpory ve smyslu ustanovení čl. 87 odst. 1 ES. Komise měla tudíž zevrubně odpovědět na argumenty vznesené Francouzskou republikou ve správním řízení, jež se týkaly kvalifikace oborových příspěvků jakožto státních prostředků.
- 42 V bodech 24 až 28 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise nejprve podrobně zkoumala mechanismus financování sporných opatření. Zjistila tak, že tato opatření byla financována zčásti z fondu spravovaného schválenými zemědělskými ekonomickými výbory, který byl tvořen příspěvky podle stejných zásad, jako jsou ty, jež se uplatňují na podpory Společenství, stanovené v článku 15 nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996, o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou (Úř. věst. L 297, s.1; Zvl. vyd. 3/20, s. 55), tzn. příspěvky z veřejných prostředků i příspěvky od producentů vycházejícími z množství a hodnoty prodáváného ovoce a zeleniny, přičemž tyto příspěvky představují 30 až 50 % celkové výše těchto fondů. Členské příspěvky hrazené organizacemi producentů však byly pouze dobrovolné a nebyly správním orgánem změněny na povinné. Neuhrazování těchto členských příspěvků vedlo k tomu, že organizace dotčených producentů přišly o podporu z veřejných prostředků.

- 43 Z bodu odůvodnění 40 napadeného rozhodnutí ostatně vyplývá, že Francouzská republika v dopise ze dne 4. října 2005, v němž předložila připomínky k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, uvedla, že příspěvky uhrazené profesními subjekty a určené pro financování ročních hospodářských plánů nemohly být označeny za státní prostředky, jelikož byly placeny na dobrovolném základě, nebyly veřejnými orgány se závazností rozšířeny na veškeré dotčené organizace producentů, a zemědělské ekonomické výbory je mohly volně využívat.
- 44 Komise v bodech 43 až 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí zkoumala, zda mohla být sporná opatření kvalifikována jako státní podpory ve smyslu ustanovení čl. 87 odst. 1 ES. V bodech 52 až 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy uvedla, že jí judikatura Soudního dvora (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. března 1977, Steinike & Weinlig, 78/76, Recueil, s. 595, a ze dne 11. listopadu 1987, Francie v. Komise, 259/85, Recueil, s. 4393, bod 23) ukládá zaměřit se na způsoby a účinky režimu podpor, aby zjistila, zda představuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES a že povinná nebo dobrovolná povaha příspěvků, o něž se jedná, nehraje žádnou úlohu při uplatňování této zásady. Kromě toho v bodech 57 až 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí zkoumala judikaturu týkající se státních prostředků (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 2004, Pearle a další, C-345/02, Sb. rozh. s. I-7139, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2007, Salvat père & fils a další v. Komise, T-136/05, Sb. rozh. s. II-4063) a dospěla k závěru, že uvedená judikatura tuto zásadu nezpochybňuje. Konečně v bodě 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že v projednávané věci – i v případě, že by příspěvky byly dobrovolné – existuje silná veřejná pobídka podílet se na této iniciativě. V bodě 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěla tudíž k názoru, že sporná opatření představují státní podpory ve smyslu ustanovení čl. 87 odst. 1 ES.
- 45 Pouhá okolnost, že judikatura, na kterou odkazovala Komise v napadeném rozhodnutí, se týkala výlučně povinných členských příspěvků, nepředstavuje dostatečný důkaz, že odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo nedostatečné. Především je třeba připomenout, že unijní soudy nikdy nezkoumaly otázku, zda by opatření financovaná jak příspěvky státu, tak i příspěvky profesních subjektů určitého odvětví, mohla představovat státní podpory ve smyslu ustanovení čl. 87 odst. 1 ES. Navíc Komise v napadeném rozhodnutí upřesnila, že má za to, že judikatura týkající se povinných členských příspěvků se uplatní na dotčená sporná opatření, jelikož dobrovolná povaha příspěvků měla v projednávané věci v podstatě formální povahu, jelikož producenti byli silně motivováni podílet se na tomto mechanismu. Kromě toho skutečnost, že toto upřesnění bylo Komisí podáno v bodě 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a nikoli po bodu 55 odůvodnění, nemůže – v rozporu s tím, co tvrdí Francouzská republika – oslabit explicitní povahu argumentace rozvinuté Komisí.
- 46 Napadené rozhodnutí vyjadřuje tudíž dostatečně jasně, výslovně a jednoznačně argumentaci rozvinutou Komisí ke zjištění, zda opatření financovaná jak z příspěvků státu, tak i z dobrovolných příspěvků profesních subjektů, mohou podle ní představovat státní podpory ve smyslu ustanovení čl. 87 odst. 1 ES, tak, aby mohl Tribunál vykonávat přezkum legality, a dále aby se dotčené osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly chránit svá práva a ověřit, zda je rozhodnutí opodstatněno.
- 47 Z předchozího vyplývá, že první žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí je třeba zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, jelikož Komise označila opatření financovaná dobrovolnými příspěvky dotyčného odvětví za státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES

- 48 Francouzská republika má za to, že se Komise tím, že označila opatření financovaná dobrovolnými příspěvky dotyčného odvětví za státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, dopustila nesprávného právního posouzení.

Přípustnost argumentů ke skutečnostem nezpochybněným ve fázi správního řízení

- 49 Komise na úvod uvádí, že Francouzská republika nemůže před Tribunálem zpochybňovat vyjádření formulovaná odvětvím Fedecom v jeho připomínkách ze dne 20. října 2005 týkající se úloh profesních subjektů a Oniflhoru při stanovení výše profesního příspěvku a sporných opatření, jakož i při provádění těchto opatření.
- 50 Především má za to, že Francouzská republika měla tento důvod uplatňovat proto, že se týká skutkového omylu, ne-li zjevně nesprávného posouzení, samostatně ve vztahu k důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení. Ze spisu Francouzské republiky nicméně vyplývá, že tyto skutkové okolnosti chtěla použít jako argumenty na podporu svého žalobního důvodu vycházejícího z nesprávného právního posouzení, jehož se Komise dopustila tím, že opatření financovaná dobrovolnými příspěvky dotyčného odvětví kvalifikovala jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.
- 51 Komise má dále za to, že tyto argumenty jsou nepřípustné, jelikož Francouzská republika nevznesla žádnou námitku ohledně vyjádření formulovaných odvětvím Fedecom v jeho připomínkách ze dne 20. října 2005 v průběhu formálního vyšetřovacího řízení.
- 52 Z ustálené judikatury vyplývá, že členský stát, který žádá o možnost poskytnout podporu na základě odchylky od pravidel Smlouvy, má povinnost spolupracovat s Komisí, na jejímž základě je zejména povinen poskytnout veškeré informace, které tomuto orgánu umožní ověřit, zda jsou podmínky pro výjimku splněny (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. dubna 1993, *Itálie v. Komise*, C-364/90, Recueil, s. I-2097, bod 20; rozsudky Tribunálu ze dne 15. prosince 1999, *Freistaat Sachsen a další v. Komise*, T-132/96 a T-143/96, Recueil, s. II-3663, bod 140, a ze dne 11. února 2009, *Iride a Iride Energia v. Komise*, T-25/07, Sb. rozh. s. II-245, bod 100). Legalita rozhodnutí v oblasti státních podpor musí být posuzována na základě informací, které mohla mít Komise k dispozici v okamžiku, kdy uvedené rozhodnutí přijala (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2003, *Belgie v. Komise*, C-197/99 P, Recueil, s. I-8461, bod 86; v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 1986, *Belgie v. Komise*, 234/84, Recueil, s. 2263, bod 16). Z toho zejména vyplývá, že jelikož se pojem „státní podpora“ vztahuje k objektivní situaci, kterou je třeba posuzovat v okamžiku přijímání rozhodnutí Komise, je třeba pro provedení výše zmíněného soudního přezkumu vzít v úvahu posouzení provedená k tomuto datu (výše uvedený rozsudek *Chronopost a La Poste v. UFX a další*, bod 144). V případě neexistence opačných informací od zúčastněných stran se tak Komise může opírat o skutečnosti, i když chybné, které má k dispozici v okamžiku přijímání konečného rozhodnutí, pokud byly dotčené skutkové poznatky předmětem příkazu Komise členskému státu, aby jí poskytl nezbytné informace (rozsudek Tribunálu ze dne 19. října 2005, *Freistaat Thüringen v. Komise*, T-318/00, Sb. rozh. s. II-4179, bod 88).
- 53 Z ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), rovněž vyplývá, že Komise po ukončení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se protiprávní podpory přijala rozhodnutí na základě dostupných informací, zejména pak informací poskytnutých členským státem v odpovědi na žádosti Komise o informace.
- 54 V projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvětví Fedecom předložilo dne 20. října 2005 připomínky jakožto zúčastněná třetí strana a popsalo zejména složení a způsoby financování, jakož i úlohu schválených zemědělských ekonomických výborů při přidělování dotčených podpor, a že tyto připomínky byly zaslány francouzským orgánům dne 1. prosince 2005 s tím, že jim je stanovena měsíční lhůta pro předložení připomínek. Uvedené orgány tyto informace v dopise ze dne 28. prosince 2005, jímž kromě toho souhlasily s předáním jejich dopisů ze dne 26. prosince 2002 a 22. července 2003 odvětví Fedecom, nezpochybnilly a opravily výši podpor vyplacených v roce 2002.

- 55 Ze zásad uvedených výše v bodech 52 a 53 však vyplývá, že Francouzská republika nemohla ve stádiu soudního řízení poprvé zpochybnit obsah skutkových připomínek formulovaných zúčastněnou třetí stranou ve správním řízení, kdy jí byly zaslány. Pouhá skutečnost, že na tyto skutečnosti nereagovala, jelikož se ztotožňovala se závěry odvětví Fedecom, nepostačuje k neuplatnění zásady užitečného účinku správního řízení.
- 56 Proto je třeba argumenty, jimiž Francouzská republika zpochybňuje vyjádření formulovaná odvětvím Fedecom v jeho připomínkách ze dne 20. října 2005 týkající se úloh profesních subjektů a Oniflhor při vymezování výše profesního příspěvku a sporných opatření a při provádění těchto opatření, odmítnout jako nepřipustná.

Obecné zásady týkající se pojmu státních prostředků

- 57 Je třeba připomenout, že čl. 87 odst. 1 ES prohlašuje podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby za neslučitelné se společným trhem, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy.
- 58 K tomu, aby zvýhodnění mohla být kvalifikována jako podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, musí být jednak poskytnuta přímo nebo nepřímo ze státních prostředků, jednak musí být přičitatelná státu (rozsudky Soudního dvora ze dne 21. března 1991, *Itálie v. Komise*, C-303/88, Recueil, s. I-1433, bod 11, ze dne 16. května 2002, *Francie v. Komise*, C-482/99, Recueil, s. I-4397, bod 24, a ze dne 20. listopadu 2003, *GEMO*, C-126/01, Recueil, s. I-13769, bod 24).
- 59 Ze znění čl. 87 odst. 1 ES ostatně vyplývá, že za podpory jsou považovány pouze výhody poskytnuté přímo nebo nepřímo ze státních prostředků. Rozlišení učiněné v tomto ustanovení mezi „podporami poskytovanými státy“ a podporami poskytovanými „ze státních prostředků“ totiž neznamená, že podporami jsou všechna zvýhodnění poskytnutá státem, ať jsou nebo nejsou financována ze státních prostředků, ale jeho účelem je pouze zahrnout do tohoto pojmu zvýhodnění, která jsou poskytnuta přímo státem, jakož i zvýhodnění, která jsou poskytnuta prostřednictvím veřejné nebo soukromé organizace, která byla určena nebo zřízena tímto státem (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra*, C-379/98, Recueil, s. I-2099, bod 58).
- 60 Kromě toho je třeba připomenout, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že čl. 87 odst. 1 ES zahrnuje veškeré finanční prostředky, které mohou veřejné orgány skutečně použít k podpoře hospodářských subjektů, přičemž je nerozhodné, zda jsou tyto prostředky trvale ve vlastnictví zmíněných veřejných orgánů, či nikoli. V důsledku toho, i když částky odpovídající předmětnému opatření nejsou trvale ve vlastnictví veřejných orgánů, skutečnost, že zůstávají trvale pod kontrolou veřejné správy, a tudíž k dispozici příslušným státním orgánům, postačuje k tomu, aby byly kvalifikovány jako státní prostředky (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2000, *Francie v. Landbroke Racing a Komise*, C-83/98 P, Recueil, s. I-3271, bod 50, a výše uvedený rozsudek ze dne 16. května 2002, *Francie v. Komise*, bod 37). Stejně tak původně soukromá povaha prostředků nebrání tomu, aby mohly být považovány za státní prostředky ve smyslu ustanovení čl. 87 odst. 1 ES (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 1996, *Air France v. Komise*, T-358/94, Recueil, s. II-2109, body 63 až 65).
- 61 Podle judikatury pouhá skutečnost, že režim podpor, který se vztahuje na určité hospodářské subjekty daného odvětví, jenž je zcela nebo zčásti financován z příspěvků ukládaných veřejným orgánem a vybíraných od dotčených hospodářských subjektů, nepostačuje k tomu, aby byl tento režim zbaven povahy podpory poskytované státem ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES (výše uvedené rozsudky Soudního dvora *Steinike & Weinlig*, bod 22, a ze dne 11. listopadu 1987, *Francie v. Komise*, bod 23; v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, *Itálie v. Komise*, 173/73, Recueil, s. 709, body 27 a 35).

- 62 Naopak Soudní dvůr odmítl označit za státní prostředky vybírané veřejným orgánem prostřednictvím příspěvků vybíraných pouze od hospodářských subjektů, které jsou příjemci daného opatření, jež však nikdy nebyly ponechány k dispozici vnitrostátním orgánům a sloužily k financování akcí určených pouze samotnými dotčenými subjekty (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Pearle a další, body 36 až 39).
- 63 Kritériem relevantním pro posouzení existence veřejných prostředků, nezávisle na jejich původním zdroji, je tedy stupeň, v němž veřejný orgán zasahuje do vymezení dotčených opatření a způsobů jejich financování.
- 64 Pouhá okolnost, že příspěvky dotčených hospodářských subjektů určené k částečnému financování daných opatření mají jen fakultativní a nepovinnou povahu, nepostačuje ke zpochybnění této zásady. Stupeň zasahování veřejného orgánu do těchto příspěvků může být totiž významný i tehdy, nemají-li tyto příspěvky povinnou povahu.
- 65 Z veškerých předchozích úvah vyplývá, že k určení, zda se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při kvalifikaci sporných opatření státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, je třeba zkoumat úlohu veřejného orgánu při vymezování těchto opatření a způsobu jejich financování.
- 66 Co se týče posouzení úlohy veřejného orgánu při definování sporných opatření, musí jej Tribunál provést celkově a není možno rozlišovat podle způsobu jejich financování, jelikož veřejné a soukromé příspěvky byly zastupitelně sloučeny v provozním fondu.

Přezkum pravidel režimu ročních hospodářských plánů

- 67 Především je třeba zkoumat pravidla režimu sporných opatření, zejména pak určení výše veřejných a soukromých prostředků určených na jejich financování a vymezení podmínek jejich využívání.
- 68 Co se týče zaprvé určení částky veřejných a soukromých prostředků určených na financování sporných opatření, ze spisu a zejména z dopisu odvětví Fedecom ze dne 20. října 2005 vyplývá, že Oniflhor, veřejná průmyslová a obchodní instituce vykonávající činnost pod státním dohledem, jednostranně rozhodoval o částkách přidělovaných ročním hospodářským plánům, jakož i o výši členských příspěvků, jež musely odvádět schválené zemědělské ekonomické výbory na roční hospodářské plány. O těchto členských příspěvcích rozhodoval Oniflhor, který stanovil množství či hodnotu ovoce a zeleniny skutečně prodané producenty, kteří byli příjemci podpory, a odvolání proti těmto rozhodnutím byla pro každý z produktů podávána zemědělskými ekonomickými výbory k vnitrostátním sekcím, jež je následně předaly Oniflhoru. Oniflhor následně tyto částky doplnil veřejnou podporou představující 50 až 70 % celkové podpory. V případě, že oborové příspěvky nebyly producenty zaplacený, podpory přiznané Oniflhorem nebyly producentům vyplaceny a zůstaly zablokované na úrovni schválených zemědělských ekonomických výborů, jež byly povinny vrátit je Oniflhoru.
- 69 Na rozdíl od ostatních příspěvků vybíraných schválenými zemědělskými ekonomickými výbory neměly tyto příspěvky povinnou povahu, jak dosvědčuje skutečnost, že je některé organizace producentů odmítly odvést. Tyto členské příspěvky se tedy nemohly řídit ustanoveními zemědělského zákoníku týkajícími se povinných členských příspěvků.
- 70 Z ustanovení článků R*553-2 a R*553-6 zemědělského zákoníku totiž vyplývá, že se týkají pouze zápisného a funkčních členských příspěvků povinně odváděných producenty uznaným uskupením producentů a schváleným zemědělským ekonomickým výborům. Francouzská republika se tudíž nemůže dovolávat pravidel týkajících se přijímání tohoto zápisného a těchto členských příspěvků uznanými uskupeními producentů, jež jsou vymezeny v článku R*553-5 zemědělského zákoníku.

- 71 Stejně tak nebyl článek R*553-7 zemědělského zákoníku – stanovící, že bylo-li schválenému zemědělskému ekonomickému výboru povoleno rozšíření pravidla vydaného pro producenty a uskupení nacházející se v jeho skupině na všechny producenty jeho oblasti, zmínění producenti, pro které se toto pravidlo stalo povinným, musí na základě ministerského nařízení odvádět všechny členské příspěvky stanovené z hodnoty prodané produkce nebo jejich část – použitelný na členské příspěvky určené pro financování ročních hospodářských plánů. V tomto ohledu je třeba připomenout, že judikatura považuje za protiprávní jakoukoli povinnost ukládanou nesdruženým producentům účastnit se na financování fondů založených organizací producentů, slouží-li tato organizace k financování činností, o nichž se má za to, že jako takové odporují právu Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. listopadu 1986, Cerafel, 218/85, Recueil, s. 3513, bod 22).
- 72 Francouzská republika se ostatně nemůže dovolávat ustanovení článku 15 nařízení č. 2200/96 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou. Ačkoliv je všem operačním programům provozovaným v rámci tohoto ustanovení a ročním hospodářským plánům společná prostá skutečnost, že jsou spolufinancovány veřejným orgánem a příspěvky sdružených výrobců vyměřeny na základě množství nebo hodnoty prodaného ovoce a zeleniny, je totiž nesporné, že se tato ustanovení nepoužijí na sporná opatření, ale výlučně jen na opatření přijatá v rámci společné organizace trhu v odvětví ovoce a zeleniny.
- 73 Konečně Francouzská republika v každém případě nepodala žádný důkaz, jenž by umožňoval domněnku, že výše příspěvku odváděného producenty byla určována těmito producenty.
- 74 Z předchozího vyplývá, že o výši členských příspěvků odváděných schválenými zemědělskými ekonomickými výbory, jakož i o celkových částkách přiznávaných ročním hospodářským plánům, jednostranně rozhodoval Oniflhor.
- 75 Co se dále týče vymezení obsahu sporných opatření a způsobů jejich provádění, ze spisu a zejména z informací zaslaných odvětvím Fedecom dne 20. října 2005 vyplývá, že sporná opatření byla určována Oniflhorem prostřednictvím rozhodnutí opatřených razítkem ředitele a státního kontrolora a že se schválené zemědělské ekonomické výbory nepodílely na jejich vymezení a neměly při jejich uplatňování žádný prostor pro uvážení.
- 76 Francouzská republika však má za to, že cílem rozhodnutí Onifloru bylo pouze zohlednit části, k jejichž vyplácení se zavázaly profesní subjekty a veřejné orgány.
- 77 Tvrdí tedy, že sporná opatření byla vymezována a prováděna samotnými profesními subjekty a že zasahování Onifloru spočívalo pouze v uplatňování rozhodnutí přijatých zmíněnými subjekty a v účasti na jejich financování. Ve své argumentaci vychází ze dvou dokumentů poprvé předložených ve stádiu repliky sloužících k vymezení iniciativní role, kterou mají zemědělské ekonomické výbory v ročních hospodářských plánech. Z bodu 55 výše však vyplývá, že Francouzská republika nemohla ve stádiu soudního řízení poprvé zpochybnit správnost připomínek formulovaných zúčastněnou třetí stranou v průběhu správního řízení, jestliže jí byly zaslány a ona nenapadla jejich obsah.
- 78 V každém případě je třeba zdůraznit, že tyto dopisy zaslané vnitrostátními sekcemi produktů dvou schválených zemědělských ekonomických výborů Onifloru v roce 2001 umožňují pouze závěr, že v období, v němž došlo k protiprávnímu jednání, podaly schválené zemědělské ekonomické výbory Onifloru dvakrát návrhy opatření, jež měla být přijata v rámci ročních hospodářských plánů. Nepostačují však ke zpochybnění informací zaslaných odvětvím Fedecom dne 20. října 2005, podle nichž schválené zemědělské ekonomické výbory neměly příslušnost k vymezování opatření přijímaných v rámci ročních hospodářských plánů, což byl úkol, který příslušel výlučně Onifloru.

- 79 Ostatně je třeba zdůraznit, že Francouzská republika ve svých písemnostech uznala, že schválené zemědělské ekonomické výbory měly povinnost uplatňovat opatření stanovená v rámci ročních hospodářských plánů tak, jak byla vymezena rozhodnutím ředitele Oniflhoru. Skutečnost, že tato okolnost se vysvětlovala účastí Oniflhoru na financování zmíněných opatření, nemá vliv na posouzení stupně kontroly vykonávané veřejným orgánem ohledně provádění těchto opatření.
- 80 Francouzská republika konečně uvádí, že na rozdíl od situace ve věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek *Air France v. Komise* (bod 65), Oniflhor nemohl volně nakládat s fondy financovanými profesními subjekty, jelikož tyto fondy byly spravovány schválenými zemědělskými ekonomickými výbory. Z judikatury Soudního dvora uvedené v bodě 60 však vyplývá, že přestože těmito částkami veřejné orgány nedisponují trvale, skutečnost, že se trvale nacházejí pod veřejnou kontrolou, a tudíž jsou k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům, postačuje k tomu, aby byly kvalifikovány jako státní prostředky.
- 81 V projednávané věci byl nicméně stát díky svému převažujícímu vlivu na definování a uplatňování sporných opatření bezesouštně s to rozhodovat o použití prostředků přidělovaných schváleným zemědělským ekonomickým výborům k případnému financování konkrétních výhod ve prospěch určitých producentů.
- 82 Bylo totiž prokázáno, že schválené zemědělské ekonomické výbory neměly žádný prostor pro uvážení, co se týče uplatňování opatření definovaných Oniflhorem.
- 83 Z několika ustanovení zemědělského zákoníku ostatně vyplývá, že správní orgán má silnou a trvalou pravomoc ohledně dotčených částek. Podle článku R*553-10 zemědělského zákoníku se totiž kontrola schválených ekonomických výborů ministrem zemědělství soustřeďuje zejména na účetnictví a správnost operací těchto organizací, jakož i na užívání obdržených veřejných podpor. Za tímto účelem článek R*553-13 stanoví, že úředníci pověřeni ministerstvem zemědělství mají přístup ke všem službám schválených zemědělských ekonomických výborů a mohou nahlížet do všech dokumentů, dopisů i účetních a administrativních dokladů.
- 84 Konečně je třeba zdůraznit převažující úlohu, kterou hraje stát ve schválených zemědělských ekonomických výborech, v nichž je zastupován prefektem regionu. Z ustanovení zemědělského zákoníku totiž vyplývá, že žádost o schválení každého zemědělského ekonomického výboru předkládaná podle článku R*552-1 zmíněného zákoníku ministru zemědělství, aby bylo možno využívat veřejné podpory, musí být podle článku R*552-2 téhož zákoníku doprovázena určitými dokumenty, k nimž patří „[s]tanovy výboru“, jež musí obsahovat ustanovení určující, že „pravidla stanovená výborem jsou použitelná teprve po schválení ministrem zemědělství“, „[p]rohlášení upřesňující povahu a formy podpory, kterou může výbor poskytnout členům“ a „[z]nění pravidel stanovených výborem v souladu s ustanoveními článku L.552-1“. Podle článku R.552-10 zemědělského zákoníku může schválený zemědělský ekonomický výbor stanovit nová pravidla nebo měnit již schválená pravidla pouze s výslovným souhlasem ministra zemědělství. Navíc článek R.552-11 zemědělského zákoníku stanoví, že ministr zemědělství jmenuje do každého schváleného zemědělského ekonomického výboru zástupce, který u výboru vykonává úlohu technického poradce, který se zúčastňuje schůzí správní rady a valné hromady, nebo se na nich může nechat zastupovat a který může na místě nahlížet do všech dokumentů týkajících se činnosti výboru či jeho součástí, nebo si je nechat zasílat a že je pravidelně informován o všech rozhodnutích přijatých správní radou nebo valnou hromadou. Stejně tak článek 1 nařízení ministra zemědělství ze dne 30. října 2000 o způsobech zastoupení státu v zemědělských ekonomických výborech v odvětví ovoce a zeleniny (JORF ze dne 15. listopadu 2000, s. 18079) stanoví, že prefekt regionu nebo jeho zástupce má právo zúčastňovat se všech rozhodujících schůzí řídicích orgánů schválených zemědělských ekonomických výborů a že jsou mu zasílána veškerá usnesení a protokoly vypracované v tomto rámci. Článek 2 téhož nařízení ukládá zástupci státu, který je v případě potřeby podporován Oniflhorem, povinnost zajistit, aby úkoly, které jsou svěřeny těmto výborům, byly plněny v souladu s pokyny obsaženými v právních a správních předpisech, a stanoví že za tímto účelem jsou mu před svým prováděním předkládána rozhodnutí řídicích orgánů těchto výborů, a to buďto valné hromady, anebo správní rady, jakož i uzavřené dohody, je-li jejich předmětem stanovení povinností členů výboru, anebo způsobů využívání veřejných finančních prostředků na úrovni státu nebo obcí pro účely fungování daného výrobního odvětví nebo do něj vkládaných investic, kteréžto dokumenty opatří schvalovací doložkou. Dotčená rozhodnutí jsou vykonatelná pouze tehdy, jsou-li opatřena touto schvalovací doložkou.

- 85 Francouzská republika přiznala tuto významnou úlohu státu při fungování schválených zemědělských ekonomických výborů. Skutečnost, že tato úloha je vysvětlována možností zmíněných výborů učinit jejich pravidla povinnými pro všechny producenty dotčeného regionu, je bez významu pro posouzení přítomnosti státu v těchto výborech.
- 86 Francouzská republika ostatně uvádí, že i když se zástupce prefekta regionu účastní schůzí řídicích orgánů zemědělského ekonomického výboru, nemá podíl na rozhodnutích přijímaných těmito orgány. Z výše uvedených ustanovení článku 2 rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 30. října 2000 však vyplývá, že rozhodnutí řídicích orgánů výborů – jakož i dohody týkající se způsobů využívání veřejných financí – jsou vykonatelná pouze tehdy, jsou-li opatřena schvalovací doložkou prefekta regionu nebo jeho zástupce.
- 87 Z předchozího vyplývá, že o opatřeních financovaných ročními hospodářskými plány, jakož i o způsobech jejich provádění jednostranně rozhoduje Oniflor a že schválené zemědělské ekonomické výbory jsou pověřeny správou provozních fondů určených k financování těchto opatření, avšak nemají žádný prostor pro uvážení při jejich uplatňování.
- 88 Závěrem je třeba konstatovat, že vymezení sporných opatření a způsobů jejich financování přísluší Onifloru, veřejné průmyslové a obchodní instituci vykonávající činnost pod dohledem státu. Příjemcům opatření je přiznána pouze možnost rozhodnout, zda se budou či nebudou podílet na systému takto vymezeném Oniflorem, a to tím způsobem, že přijmou nebo odmítnou odvádět oborové příspěvky stanovené touto institucí. Je tedy třeba mít za to, že sporná opatření zakládají státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.
- 89 Proto je třeba zamítnout druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení týkajícího se pojmu státních prostředků, a tudíž zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 90 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 91 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Francie neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Kanninen

Wahl

Soldevila Frago

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 27. září 2012.

Podpisy.